

Disposició transitòria primera. Règim aplicable a les minusvalides pendents de compensar en l'impost sobre la renda de les persones físiques, generades entre un i dos anys.

Les pèrdues patrimonials netes a què es refereix l'article 38, lletra b), de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, corresponents al període impositiu 1999 que estiguin pendents de compensació a 1 de gener de 2000 i que s'hagin posat de manifest en ocasió de la transmissió d'elements patrimonials adquirits o de millores efectuades en aquests elements, amb més d'un any i fins a dos anys d'antelació a la data de transmissió, es continuen compensant d'acord amb el que preveu l'article 38, lletra b), esmentat.

Disposició transitòria segona. Deduccions pendents d'aplicar procedents dels articles 29 bis i 30 bis de la Llei de l'impost sobre societats.

Les deduccions a les quals es refereixen els articles 29 bis i 30 bis de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, pendents de practicar després de l'acabament del període impositiu en curs a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, s'han de deduir en els períodes impositius conclusos posteriorment a la data esmentada en les condicions i els requisits que preveuen els dits articles.

Disposició transitòria tercera. Adaptació al nou règim de les entitats de tinença de valors estrangers.

1. Les entitats que a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei tinguin concedit el règim de les entitats de tinença de valors estrangers poden renunciar a aplicar el règim del capítol XIV del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en els termes que estableix aquest Reial decret llei, i ho han de comunicar al Ministeri d'Hisenda abans que finalitzi el primer període impositiu que conclougi després de la seva entrada en vigor.

2. La conversió en nominatius dels valors representatius de les participacions en el capital de les entitats que a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei tinguin concedit el règim de les entitats de tinença de valors estrangers s'ha de fer dins el primer període impositiu en el qual sigui d'aplicació el nou règim.

Disposició derogatòria primera. Derogació dels articles 29 bis i 30 bis de la Llei de l'impost sobre societats.

Amb efectes a partir de l'1 de gener de 2001, queden derogats els articles 29 bis i 30 bis de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Això no obstant, és aplicable el que preveuen els articles esmentats per determinar la deducció sobre les rendes corresponents a períodes impositius iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, encara que s'obtingui posteriorment a la data esmentada.

Disposició final primera. Desplegament reglamentari.

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de juny de 2000.

JUAN CARLOS R.

11834 REIAL DECRET LLEI 4/2000, de 23 de juny, de mesures urgents de liberalització en els sectors immobiliari i de transports («BOE» 151, de 24-6-2000 i «BOE» 154, de 28-6-2000.)

L'evolució positiva de l'economia espanyola, en què han tingut una incidència especial les mesures liberalitzadores acordades pel Govern, fa necessari continuar avançant en el procés de liberalització per mantenir el ritme de creixement econòmic. D'altra banda, la interdependència de les economies, pel fet d'introduir certs elements de comportament imprevisible que poden repercutir desfavorablement en l'evolució positiva produïda fins ara en l'economia espanyola, també obliga a adoptar certes mesures que evitin efectes indesitjables.

Per això, aquest Reial decret llei, en el marc d'un conjunt de mesures de naturalesa estructural que amb caràcter d'urgència adopta el Govern, a fi d'evitar l'aparició de desequilibris macroeconòmics que amenacin l'estabilitat i el procés expansiu de la nostra economia, se centren, sense perdre la condició de mesures integrants de la política unitària del Govern, en els sectors de la competència del Ministeri de Foment. El seu objectiu fonamental és incidir de forma immediata en el comportament dels diferents agents econòmics per estimular la competència, aconseguir una millor assignació dels recursos i, en definitiva, influir positivament sobre el nivell de preus.

Les mesures, per tant, que conté aquest Reial decret llei, es projecten sobre una sèrie de sectors bàsics de l'esfera d'actuació del Ministeri de Foment, com ara el sector immobiliari i el dels transports, inclòs el subministrament d'hidrocarburs als vaixells en els ports per afavorir la competència entre les empreses subministradores.

Pel que fa al sector immobiliari, les mesures que s'adopten pretenen corregir les rigideses advertides en el mercat com a conseqüència del fort creixement de la demanda i la incidència en els productes immobiliaris del preu del sòl, condicionada al seu torn per l'escassetat de sòl urbanitzable. En conseqüència, la reforma que s'introdueix ha d'incrementar l'oferta del sòl ja que elimina les previsions normatives en vigor que per la seva falta de flexibilitat la podien limitar, i traslladen aquest efecte positiu al preu final dels béns immobiliaris.

D'altra banda, i també pel que fa a aquest sector, el Reial decret llei pretén clarificar la situació actual de l'exercici de l'activitat d'intermediació immobiliària que està afectada per la falta d'una jurisprudència unànime que reconegui que l'activitat no està reservada a cap col·lectiu singular de professionals.

En relació amb el sector dels transports, les mesures que conté el Reial decret llei van adreçades a actuar sobre el règim concessional dels serveis regulars de viatgers per carretera, reduint els terminis de les concessions, per tal que l'evolució de l'economia en general i del sector en conjunt repercuteixin amb caràcter immediat en la prestació del servei. Aquesta reducció de terminis ha de permetre una seqüència més gran en l'adjudicació de les concessions, amb el consegüent increment de la competència.

D'altra banda, i en la mateixa línia de foment de la competència, se suprimeix, en l'àmbit portuari, qualsevol obstacle de caràcter formal que pugui suposar una restricció en el subministrament de productes petrolífers als vaixells, amb la positiva repercussió en els preus que se n'ha de derivar.

El conjunt d'aquestes mesures té suport constitucional en l'article 149.1.13a, que atorga a l'Estat competència exclusiva sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica; en l'article

149.1.1a, que preveu la competència estatal per a la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals, en relació amb l'article 33 de la Constitució; en l'article 149.1.18a, sobre procediment administratiu comú, i en la competència estatal sobre els ports d'interès general i sobre els transports terrestres que transcorrin pel territori de més d'una comunitat autònoma, a què es refereix l'article 149.1.20a i 21a.

En l'adopció d'aquestes mesures, que com s'ha indicat s'integren en el conjunt més ampli de les que adopta el Govern, concorre, per la seva naturalesa i la seva finalitat, la circumstància de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució per a la utilització del real decret llei, requisit imprescindible, com ha recordat, d'altra banda, la jurisprudència constitucional.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Foment, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de juny de 2000, i en ús de l'autorització concedida per l'article 86 de la Constitució, dispo:

Article 1. *Modificació de la Llei 6/1998, de 13 d'abril, sobre règim del sòl i valoracions.*

U. El punt 2 de l'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Que el planejament general consideri necessari preservar pels valors als quals s'ha fet referència en el punt anterior, pel seu valor agrícola, forestal, ramader o per les seves riqueses naturals.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 2 a l'article 15, i el paràgraf únic actual queda com a apartat 1, de manera que l'article queda redactat com segueix:

«1. Els propietaris del sòl classificat com a urbanitzable tenen dret a fer ús, gaudir i disposar dels terrenys de la seva propietat de conformitat amb la seva naturalesa rústica. A més, tenen dret a promoure'n la transformació instant de l'Administració l'aprovació del planejament de desenvolupament corresponent, de conformitat amb el que estableixi la legislació urbanística.

2. La transformació del sòl urbanitzable també pot ser promoguda per les administracions públiques, siguin o no competents per aprovar el planejament de desenvolupament corresponent».

Tres. S'afegeixen un nou apartat 1 i un nou apartat 3 a l'article 16, amb la redacció següent:

«1. El dret a promoure la transformació del sòl urbanitzable, mitjançant la presentació davant de l'Ajuntament del planejament de desenvolupament corresponent per a la seva tramitació i aprovació, es pot exercir des del moment en què el planejament general delimita els seus àmbits o s'ha establert les condicions per al seu desenvolupament o es procedeix a la seva delimitació o a la definició de les condicions per al seu desenvolupament en virtut d'un projecte de delimitació o de planejament formulat per la iniciativa privada.

3. En tot cas, els instruments de planejament urbanístic de desenvolupament que siguin elaborats per les administracions públiques que no siguin competents per aprovar-los, o pels particulars, queden aprovats definitivament pel transcurs del termini de sis mesos o del que, si s'escau, estableixi com a màxim la legislació autonòmica per a l'aprovació definitiva, comptats des de la presentació, sempre que s'hagi fet el tràmit d'informació pública, que es pot efectuar per iniciativa de qui promogui el planejament.»

Article 2. *Modificació de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres.*

L'apartat 3 de l'article 72 queda redactat de la manera següent:

«3. La durada de les concessions s'estableix en el títol concessional, d'acord amb les característiques i les necessitats del servei i atenent els terminis d'amortització de vehicles i instal·lacions. Aquesta durada no pot ser inferior a sis anys ni superior a quinze. Quan finalitzi el termini concessional sense que hagi conclòs el procediment tendent a determinar la subsegüent prestació del servei, el concessionari en prolonga la gestió fins a l'acabament del procediment esmentat, i en cap cas no està obligat a continuar-ne la gestió durant un termini superior a dotze mesos.»

Article 3. *Condicions per a l'exercici de l'activitat d'intermediació immobiliària.*

Les activitats que enumera l'article 1 del Decret 3248/1969, de 4 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament dels col·legis oficials d'agents de la propietat immobiliària i de la seva junta general, poden ser exercides lliurement sense necessitat d'estar en possessió de cap títol ni de pertinença a cap col·legi oficial.

Article 4. *Modificació de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la Marina Mercant.*

S'hi afegeix una disposició adicional vint-i-unena, amb el contingut següent:

«Les autoritats portuàries, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei, han d'adjudicar un nombre mínim d'instal·lacions d'avituellament de combustibles dins del domini públic portuari, en els termes i d'acord amb els criteris que es determinin per reglament; aquests criteris han de tenir en compte, entre altres circumstàncies, la intensitat del trànsit, el volum d'operacions comercials, la superfície ocupada per cada port, la seva situació estratègica, la distància a altres ports, les condicions de seguretat, la incidència de les operacions d'avituellament de combustibles en el trànsit de vaixells i, en general, les que puguin afectar la seguretat en el subministrament i el bon desenvolupament del trànsit i de les operacions portuàries.

En tot cas, les instal·lacions d'avituellament de combustibles han de complir els requisits tècnics exigibles, així com les condicions de seguretat per a les persones i les coses, i el titular de la concessió ha d'obtenir les llicències, els permisos i les autoritzacions d'acord amb la legislació vigent.»

En el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, el Govern ha de desplegar mitjançant reglament el que estableix aquesta disposició.

Disposició transitòria.

Les concessions de línies regulars de transport de viatgers per carretera que, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, no hagin exhaurit el seu termini de vigència subsisteixen fins a l'acabament del termini inicialment concedit i el de les pròrrogues que hagin estat atorgades legalment.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Facultat de desplegament.*

S'habilita el Govern per desplegar mitjançant reglament el que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. *Títols competencials.*

L'article 1 es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a, 13a i 18a de la Constitució.

L'article 2 es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a i 21a de la Constitució.

L'article 3 es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a i 18a de la Constitució.

L'article 4 es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a i 20a de la Constitució.

Disposició final tercera.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de juny de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aquest Reial decret llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 154, de 28-06-2000.)

11835 REIAL DECRET LLEI 5/2000, de 23 de juny, de mesures urgents de contenció de la despesa farmacèutica pública i de racionalització de l'ús dels medicaments. («BOE» 151, de 24-6-2000, i «BOE» 154, de 28-6-2000.)

La protecció social davant de situacions de necessitat i, de manera específica, l'enfortiment del sistema nacional de salut constitueixen prioritats fonamentals en l'acció de Govern. L'evolució dels pressupostos sanitaris no és sinó una confirmació fefaent de la importància qualitativa que han anat adquirint aquests objectius.

Amb tot, sembla imprescindible que l'esforç pressupostari que es manté quedi ordenat de manera que s'assoleixin més adequadament els objectius generals del sistema nacional de salut mentre s'hi va incorporant la cobertura de necessitats emergents, que s'ha de veure acompanyada d'un increment apreciable en els nivells de qualitat de l'atenció dispensada.

A l'hora de plasmar els objectius i les actuacions assenyalades, preocupa en gran manera la considerable incidència de la despesa farmacèutica en la despesa sanitària total. Per això, a fi d'aconseguir un aprofitament millor dels recursos existents, s'han d'adoptar mesures urgents orientades tant a la contenció de la despesa farmacèutica pública com a la promoció de l'ús racional dels medicaments. Atesa la naturalesa i la urgència d'aquestes mesures, convé no demorar-ne l'aplicació i, en conseqüència, promoure'n la posada en pràctica immediata de manera que puguin ser ja operatives en l'execució del pressupost vigent.

En aquesta línia d'actuació, és necessari revisar els marges corresponents a les oficines de farmàcia i als magatzems farmacèutics, així com adoptar un altre tipus de mesures orientades a fomentar l'ús de medicaments genèrics i a actualitzar la normativa reguladora de la publicitat dels medicaments d'ús humà.

D'altra banda, en el marc de la política liberalitzadora que el Govern du a terme, es considera imprescindible

flexibilitzar alguns aspectes relacionats amb la dispensació de medicaments a través d'oficines de farmàcia i, en concret, amb els qualificats de publicitaris, per als quals s'introdueix una mesura d'on poden derivar avantatges per als usuaris per mitjà de reduccions en els preus d'aquests productes.

Les diferents mesures considerades estan destinades a propiciar avenços en la cobertura pública de les necessitats sanitàries i constitueixen un pas endavant per a una ordenació millor del sector.

En l'adopció d'aquestes mesures, que s'integren en el conjunt més ampli de les que adopta el Govern, concorre, per la seva naturalesa i la seva finalitat, la circumstància de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució per a la utilització del reial decret llei, requisit imprescindible, com ha recordat, d'altra banda, la jurisprudència constitucional.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Sanitat i Consum, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de juny de 2000, en ús de l'autorització que concedeix l'article 86 de la Constitució,

DISPOSO:

Article 1. *Preu de venda al públic de les especialitats farmacèutiques publicitàries.*

S'afegeix una disposició addicional vuitena a la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, amb el contingut següent:

«Disposició addicional vuitena.

El preu fixat en l'envàs de les especialitats farmacèutiques publicitàries es considera com a preu màxim de venda al públic. S'ha d'establir mitjançant reglament el descompte màxim aplicable per les oficines de farmàcia a aquestes especialitats.»

Article 2. *Marge de les oficines de farmàcia.*

U. Es modifica l'article 1 del Reial decret 165/1997, de 7 de febrer, pel qual s'estableixen els marges corresponents a la dispensació al públic d'especialitats farmacèutiques d'ús humà, que queda redactat de la manera següent:

«1. El marge professional de les oficines de farmàcia per dispensació i venda al públic d'especialitats farmacèutiques d'ús humà es fixa en el 27,9 per 100 sobre el preu de venda al públic sense impostos, per a les especialitats el preu de venda de laboratori de les quals sigui igual o inferior a 13.035 pessetes. Per a les presentacions d'especialitats farmacèutiques de preu de venda de laboratori superior a 13.035 pessetes, el marge és de 5.580 pessetes per envàs.

2. Sens perjudici d'això anterior, el marge professional de les oficines de farmàcia per dispensació i venda al públic d'especialitats farmacèutiques genèriques es fixa en el 33 per 100 sobre el preu de venda al públic sense impostos.

3. En el cas de dispensació d'especialitats farmacèutiques publicitàries, les oficines de farmàcia disposen de la facultat d'aplicar descomptes de fins al 10 per 100 en el preu de venda al públic inclosos els impostos, fixat en l'envàs, que es considera el preu màxim de venda al públic, d'acord amb el que preveu la disposició addicional vuitena de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.»

Dos. Les modificacions que, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, es puguin fer respecte